

SĄD W MEDIOLANIE

WYDZIAŁ SPECJALIZUJĄCY SIĘ W SPRAWACH PRZEDSIĘBIORSTWA – A –

Sąd w składzie kolegiальnym, złożony z następujących sędziów:

dott.ssa [mgr] Paola Gandolfi	Przewodniczący
dott.ssa [mgr] Alessandro Dal Moro	Sędzia
dott.ssa [mgr] Silvia Giani	Sędzia Sprawozdawca

wydał następujące

ZARZĄDZENIE

w postępowaniu w sprawie skargi Rejestr Główny Spraw Sądowych nr **653/2016**, wszczętej przez:

ADGLAMOR S.R.L. (Kod Identyfikacji Podatkowej 08157150965), reprezentowanej przez przedstawiciela prawnego, reprezentowanej i bronionej przez adwokatów DAVIDE MERLO i FRANCESCA NASTRI, na podstawie stosownego pełnomocnictwa na marginesie pisma procesowego strony pozwanej w postępowaniu zabezpieczającym, obierającej adres do doręczeń przy ulicy VIA CHIOSSETTO, 2 MEDIOLAN w kancelarii obrońcy FRANCESCA NASTRI;

SKARŻĄCY

przeciwko

LUCINI & LUCINI HOLDING S.R.L. (Kod Identyfikacji Podatkowej 02540880123), reprezentowanej przez przedstawiciela prawnego, reprezentowanej i bronionej przez adwokatów PAOLA BARAZZETTA, PIETRO ORZALESI i STEFANO CANCARINI, jak wynika z pełnomocnictwa specjalnego w dole wniosku o zabezpieczenie mienia, obierającej adres do doręczeń przy ulicy VIA MONTEROSA, 91 MEDIOLAN w kancelarii obrońców;

i

LUCINI & LUCINI COMMUNICATIONS L.T.D., reprezentowanej przez przedstawiciela prawnego, reprezentowanej i bronionej przez adwokatów PAOLA BARAZZETTA, PIETRO ORZALESI i STEFANO CANCARINI, jak wynika z

pełnomocnictwa specjalnego w dole wniosku o zabezpieczenie mienia, obierającej adres do doręczeń przy ulicy VIA MONTEROSA, 91 MEDIOLAN w kancelarii obrońców

OSKARŻANY

1. Na podstawie aktu doręzonego dnia 15 stycznia 2015 r., spółki Lucini&Lucini,, po wszczęciu postępowania zabezpieczającego, zakończonego potwierdzeniem opisu przyznanego *bez wysłuchania drugiej strony* i przyjęciem wniosku o zaniechanie zachowania naruszającego prawnie chroniony interes ze szkodą dla spółki Aglamor na skutek używania danych i informacji pochodzących od spółki Lucini § Lucini, wszczęły postępowanie co do istoty sprawy, wnosząc o stwierdzenie bezprawnego postępowania ze strony Adglamor, za dopuszczenie się czynu nieuczciwej konkurencji polegającego na kradzieży i wykorzystaniu poufnych informacji przedsiębiorstwa, podbieraniu pracowników, za naruszenie praw założyciela bazy danych w myśl art. 102 bis Ustawy o Prawach Autorskich i za plagiat treści kreatywnej horoskopów opracowanych przez powodów, a także wnosząc o skazanie pozwanych na wypłatę odszkodowania za szkody spowodowane na skutek bezprawnego zachowania.
2. W toku wspomnianego postępowania co do istoty sprawy, spółki Lucini & Lucini wniosły, w celu zabezpieczenia wierzytelności odszkodowawczej, o zajęcie mienia, które zostało przyznane, na podstawie zarządzenia wydanego dnia 22 grudnia 2015, r. do osiągnięcia kwoty 270.000,00 euro.
3. Na podstawie aktu złożonego w dniu 13 stycznia 2016 roku, Adglamor S.r.l. wniosła zażalenie od powyższego zarządzenia, wnosząc o cofnięcie zajęcia mienia tytułem zabezpieczenia, i, w szczególności podniosła, że
 - wniosek o udzielenie zabezpieczenia należało uznać za niedopuszczalny, jako że został on złożony tylko w stosunku do jednego dłużnika pomimo istnienia zobowiązania solidarnego.
 - Nie ma spełnionego wymogu *fumus boni iuris* ze względu na częściowe pokrywanie się adresów mailowych, wynoszących 63,63% oraz ze względu na wolny dostęp do nich na rynku.
 - Z danych księgowych za 2014 rok nie wynika *Periculum*, mając na uwadze, iż strona skarżąca przedstawiła, już w pierwszej fazie postępowania zabezpieczającego, dokumentację zaświadczącą sytuację ekonomiczną zaktualizowaną na rok 2015, która nie została wzięta pod uwagę.
4. Lucini & Lucini Holdings i Lucini & Lucini Communications stawily się wnosząc o potwierdzenie zaskarżonego zarządzenia.

5. Na rozprawie z dnia 18 lutego 2016 roku, podczas której podjęto próbę, z wynikiem negatywnym, pogodzenia, strony wymieniły swoje stanowiska i kolegium sądowe udało się na naradę.

6. Zażalenie złożone przez spółkę Adglamor S.r.l. jest bezzasadne i, w efekcie, należy podtrzymać zarządzenia sądu wydane przez sąd pierwszej instancji.

6.1. *Odnosnie istnienia fumus boni iuris.* Niniejsze postępowanie nie wykazało niczego, co mogłoby mieć wpływ na wyniki leżące u podstawy *fumus boni iuris*. W tym celu należy przywołać zarówno zarządzenie sądu pierwszej instancji, przyjęcie zabezpieczenia majątkowego, jak i nakaz sądowy z dnia 12/12/2014 na podstawie którego pozwani zostali wezwani do zaniechania korzystania z danych i informacji pochodzących od Lucini&Lucini. Doradztwo techniczne przeprowadzone w toku postępowania zabezpieczającego o charakterze opisowym, wykazało natomiast, iż w bazie danych strony skarżącej znaleziono bardzo wysoki procent danych należących do strony pozywającej - oskarżanej. Dokładnie w bazie danych Adglamor stwierdzono istnienie 26.645.952 użytkowników mailowych, w porównaniu do 41.873.128 obecnych w bazie danych Lucini. Ci pierwsi odpowiadają 63,63% całkowitej liczby należącej do strony pozywającej/oskarżanej, a także stanowią, prawie w całości informacje istniejące w bazie danych strony skarżącej. Ponadto Doradca Techniczny wykazał, iż “w bazie danych i elementach nabytych przez pozwanego znajdują się również elementy tekstu wykorzystywanego w horoskopach powoda”.

Owe elementy obiektywne, wraz z bezspornym przejściem niektórych byłych pracowników Lucini do Adglamor, wskazują na *fumus boni iuris -istnienie uzasadnionych przesłanek* dotyczących niepokoju i przeniesienia danych z bazy danych Lucini do tej Adglamor i, w związku z tym, mając na uwadze znaczącą ilość danych wyjętych i ponownie wykorzystanych a także ich wartość ekonomiczną, uzupełniają *fumus naruszenia prawa do bazy danych w myśl art. 102 bis* Ustawy o Prawach Autorskich i nieuczciwej konkurencji art. 2598 n 3 kodeksu cywilnego. Założyciel bazy danych ma, w istocie, prawo zakazywać wyjmowania, to znaczy przenoszenia w całości lub w dużej części, zawartości bazy danych na inny nośnik, przy pomocy jakiegokolwiek środka lub w jakiegokolwiek formie.

W świetle poszlak świadczących jednomyślnie o niepokoju i ponownym wykorzystaniu, za pomocą byłych pracowników, sporej części danych obecnych w bazie danych Lucini, spółka pozwana/skarżąca nie przedstawiła dowodu prawnego nabycia tychże danych.

Nowe dokumenty przedstawione przez stronę skarżącą w tych okolicznościach nie naruszają wyników, które wyszły na jaw podczas postępowania zabezpieczającego.

Umowy przedstawione przez Adglamor podczas zażalenia nie mają pewnej daty; wszystkie następują po dniu, w którym doszło do przeniesienia informacji do bazy danych spółki

Adglamor; nie określają ilości adresów mailowych do których się odnoszą (natomiast pewne jest, iż dwie umowy okazane w toku ekspertyz dotyczyły jedynie ograniczonej liczby adresów w porównaniu do więcej niż miliona informacji znalezionych w bazie danych strony skarżącej i pokrywających się z tymi strony skarżonej). Dodatkowo nie wskazują na to, iż powyższe informacje pokrywają się tymi będącymi przedmiotem sporu lub odnoszą się do pozostałych nabytych kolejno adresów. Ponadto nie znajdują wsparcia w żadnym elemencie księgowym dokumentującym wpłaconą sumę.

Nowe dokumenty, przedstawione podczas składania zażalenia i pochodzące od podmiotów trzecich nie są w stanie wykazać dozwolonego pochodzenia informacji znalezionych w bazie danych strony skarżącej.

6.2. Odnośnie bezzasadności wniosku o zabezpieczenie w stosunku do tylko jednego dłużnika solidarnego. Strona skarżąca wniosła o stwierdzenie bezzasadności wniesionego powództwa, jako że zostało wniesione przeciwko tylko jednemu dłużnikowi solidarnemu. Sąd utrzymuje, iż zajęcie mienia tytułem zabezpieczenia majątku tylko jednego współdłużnika solidarnego jest uzasadnione i nie ma potrzeby, aby wierzyciel występował przeciwko pozostałym współzobowiązany, ponieważ w przeciwnym razie pozbawiłby się możliwości wyboru dłużnika przeciwko któremu wszcząć egzekucję i węzeł solidarności osłabiłby pozycję wierzyciela zamiast jej umacniać.

Jak wykazał sąd pierwszej instancji, “węzeł solidarności biernej ma na celu wzmocnienia ochrony wierzytelności, który może wybrać do którego zobowiązanego zwrócić się również w celu zaspokojenia całego zobowiązania. W ten sposób zostaje stworzone zabezpieczenie w postaci odpowiedzialności majątkowej ponoszonej przez kilku dłużników, które może być realizowane nawet na majątku tylko jednego z nich Szkada wyrządzona na "pojemności" majątkowej nawet tylko jednego z współdłużników solidarnych, przybiera ewidentne znaczenie w celu uruchomienia przewidzianych środków zapobiegawczych służących do ochrony oczekiwań wierzyciela odnośnie zaspokojenia wierzytelności”.

6.3. Odnośnie *periculum in mora*. *Periculum in mora* zachodzi w przypadku uzasadnionej obawy ze strony wierzyciela co do możliwości utraty jego wierzytelności. Zajęcie tytułem zabezpieczenia ma za zadanie zapewnienie ciągłości majątku oraz zagwarantowanie skuteczności przyszłego wykonania jak wynika z akt rozporządzeń, które mogłyby wpłynąć na przyszłe zaspokojenie.

W omawianym przypadku istnieją elementy wskazujące na rzeczywiste

niebezpieczeństwo zubożenia majątku dłużnika, które mogą doprowadzić do utraty przez wierzyciela zabezpieczenia wierzytelności.

Wyszły one na jaw już na pierwszym etapie w postaci oświadczenia konfesoryjnego z dnia 19/1/2015 wystosowanego przez spółkę dłużniczkę do instytutu publicznego w sprawie “poważnego kryzysu finansowego” spółki, który uniemożliwił “wypłatę wynagrodzenia miesięcznego wynikającego z listy płac za okres urlopu macierzyńskiego” (dok 15); z sytuacji przedstawionej w sprawozdaniu finansowym za rok 2014 wynika: w szczególności niedostateczna płynność finansowa spółki; skład majątku przeciwstawiony aktywom sprawozdania, do którego zaliczają się jedynie wartości niematerialne i prawne oraz wierzytelności, i na odwrót, brak rzeczowych aktywów trwałych; łatwość z jaką można ukryć dobra stanowiące aktywa.

Do tych elementów należy dodać elementy, które wyszły na jaw podczas składania zażalenia, a dokładniej kolejny bezskuteczny wynik zajęcia ruchomości i zajęcia dóbr znajdujących się u osób trzecich (por. dokument 17, 18 i 19 zakwestionowany).

Brak proporcji pomiędzy wierzytelnością a istniejącym majątkiem w połączeniu z poważnym i konkretnym niebezpieczeństwem kolejnego zmniejszenia zabezpieczenia majątkowego przed łatwym ukryciem istniejących dóbr, stanowią dla wierzyciela poważne zagrożenia utraty wierzytelności.

Strona skarżąca podniosła zarzut, iż sąd pierwszej instancji nie wziął pod uwagę sytuacji majątkowej aktualnej na rok 2015, która zaprzeczałaby, według jego opinii, sytuacji niedostatecznej płynności, dostarczając w zamian obraz “spółki w fazie ekspansji”, z inwestycjami dokonanyymi bez zwracania się o pożyczkę z banku.

Sąd uważa, iż szkic sytuacji księgowej przedstawionej przez spółkę skarżącą za rok 2015, ze względu na swój częściowy i prowizoryczny charakter, ze względu na brak informacji dodatkowej i sprawozdania z działalności, oraz braku wymogów prawnych, nie jest w stanie przedstawić sytuacji majątkowej i finansowej spółki, przy jednoczesnym podaniu informacji wymaganych w celu przedstawienia sytuacji w sposób prawidłowy i rzetelny.

W każdym razie pasywa wynikające z powyższej zaktualizowanej sytuacji księgowej, w skład których wchodzi zobowiązania wobec pracowników, instytutów publicznych (Włoski Instytut Ubezpieczeń Społecznych na kwotę 65.641,35 Euro), skarbu państwa za podatki od dochodu pracowników potrącone u źródła, pożyczka bankowa przy jednoczesnym braku odpowiedniej rezerwy na zobowiązania, przy utrzymującym się braku płynności finansowej i wzroście zadłużenia wobec dostawców w stosunku do

poprzedniego roku, zaprzeczają twierdzeniom strony skarżącej i bardzo dobrej sytuacji przez nią nakreślonej. Brak nieruchomości, wykazana nieskuteczna egzekucja ruchomości oraz ta dóbr u osób trzecich ze względu na nieznaledzenie dóbr ruchomych i aktywnych rachunków bieżących w toku postępowania zabezpieczającego pomimo stwierdzenia ich obecności i załączonego rozwoju spółki, potwierdzają poważne zagrożenie zmniejszenia zabezpieczenia majątkowego, w trakcie okresu dochodzenia swych praw w zwyczajnym postępowaniu co do istoty sprawy, w którym zastosowano tymczasową ochronę sądową.

7. Mając na uwadze, iż, postępowanie zabezpieczające wszczęte w toku sprawy, koszty nie zostaną poniesione w niniejszym postępowaniu, ale na koniec postępowania co do istoty sprawy.

Z POWYŻSZYCH POWODÓW

Sąd w Mediolanie, Wydział specjalizujący się w sprawach przedsiębiorstwa – A -, decydując w sprawie zażalenia wniesionego przez **ADGLAMOR S.R.L.** przeciwko **LUCINI & LUCINI HOLDING S.R.L.** e **LUCINI & LUCINI COMUNICATIONS L.T.D.**, wydaje następujące zarządzenie:

oddala zażalenie wszczęte przez Adglamor S.r.l. i w efekcie podtrzymuje zarządzenie wydane w dniu 22 grudnia 2015.

Do publicznej wiadomości.

Mediolan, tak postanowiono podczas narady sędziów w dniu 19 lutego 2016

Sędzia sporządzający wyrok Przewodniczący

dott.ssa [mgr] Silvia Giani dott.ssa [mgr] Paola Gandolfi

